

La Ventafocs

Els pagesos hem de manifestar en veu alta la nostra disconformitat. Si no ens espavillem, ningú no ho farà per nosaltres.

MAURICI DURAN, agricultor i «procurador en Cortes por el tercio familiar de la provincia de Gerona».

Com que tenim el vici de mirar gairebé tots els papers que cauen a les nostres mans, fa uns quants dies que hem llegit uns fulls que parlen de la Ventafocs. (Bé, ara no recordem si de veritat hem llegit aquests papers o només ho hem somniat). El primer full començava explicant aquest conte —que tots sabem des de petits— de la princesa caiguda en desgràcia i esclavitzada per la família. La pobra princesa que havia de fer les feines feixugues i havia de servir tothom a canvi de res: mal vestida, mal menjada, sense sou i menystinguda per tothom.

Després el paper que hem llegit diu que la vida dels pagesos i dels ramaders, la vida dels que treballen al camp, s'assembla a la de la pobra Ventafocs. I els que ho diuen ho deuen saber bé, perquè, segons sembla, ells —com molta gent de Santa Eulàlia— en són de pagesos i ramaders. I diuen que la seva vida s'assembla a la de la princesa dissortada, perquè els toca de treballar moltes hores, en unes feines dures i en unes condicions difícils, i perquè els beneficis d'aquest treball no se sap on van a parar. Després, parlen que el pinsos que han de comprar pel bestiar s'apugen, mentre que el preu de la carn baixa (però no a la botiga). I diuen que això també passa amb la llet (es veu que l'any passat la llet es cobrava a 9'65 ptes., i el pinso es pagava a 7'60; ara la llet a baixat a 9, mentre el pinso ha pujat a 8'40). Llegim, a continuació, que amb aquesta baixa de beneficis i l'alça dels preus del menjar, dels col·legis, etc., la vida cada dia resulta més difícil.

I els papers que comentem continuen parlant de la llet i els seus misteris. Després de molts números es demos-

tra que un pagès guanya 84 cèntims per cada litre de llet, ja que produir-lo li costa 8'16 ptes., i el ven a 9. A la botiga, d'un litre de llet (o d'un líquid blanc que qui sap què és) posat en un ampolla en cobren 17'50 ptes. (o sia el doble del preu de venda del pagès). Després d'això, llegim una queixa: els pagesos —fent la part dura de la feina— guanyen 0'84 ptes. per litre de llet; els botiguers —sense gaire feina— hi guanyen 1'50 o 2 ptes., i ja no se sap quant hi guanya la indústria que posa la llet a l'ampolla.

Deprés de la llet, aquests papers parlen dels porcs, que es veu que també tenen problemes. Diuen que, amb els preus actual del pinso i la carn, els beneficis de la cria de porcs —tot i suposant que vagin bé— són molt reduïts en relació al capital que cal invertir-hi. I que amb la fórmula de la integració, que ara sembla que està de moda, tampoc no és el pagès el que en surt beneficiat, sinó el fabricant del pinso que s'aprofita del treball del pagès. Els preus del pinso puguen des del gener sense parar a causa —segons sembla— de la puja del preu de la soja, i d'aquí ve que els beneficis dels pagesos es vagin reduïnt.

També es parla de les importacions de carn, que semblen estranyes en un moment en que la baixa dels preus de venda del pagès fa suposar que en sobra. I encara llegim coses sobre els preus de les patates de llavor i de collita (i de les patates a la botiga) i sobre el preu a que es cobra el blat, i sobre la fruita i la verdura, etc.

Després llegim que si tot això no es soluciona, els pagesos hauran de plegar.

* * *

Llàstima que el senyor Maurici Duran no conegui aquest conte de la Ventafocs (que ja hem dit que no recordem si l'hem llegit o bé l'hem somniat). Estem segurs que si el conegués l'incorporaria al text dels seus discursos i de les seves conferències, com la que va pronunciar al nostre poble a finals d'abril.

Cronista del terròs

F a r m à c i a

Salvador Galceran

Centre d'Específics

Elaboració de Fórmules Magistrals

Ortopèdia

Perfumeria